

Skatteministeriet
Den

J.nr. 2005-711-0046

Til
Folketingets Skatteudvalg

L 120 - Forslag til Lov om ændring af skattekontrolloven, skattestyrelsesloven, ligningsloven og tonnageskatteloven (Ændring af oplysnings- og dokumentationspligt vedrørende transfer pricing).

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 26 og 27 af 8. april 2005.

Kristian Jensen

/ Thomas Larsen

Spørgsmål 26: Ministeren bedes fremvise de økonomiske beregninger, som ligger til grund for beregningen af lovforslagets provenumæssige konsekvenser.

Svar:

Som det fremgår af provenubemærkningerne til lovforslaget, er det ikke muligt at kvantificere de provenumæssige konsekvenser forbundet med skattemyndighedernes forbedrede muligheder for kontrol – som følge af ændringerne i oplysnings- og dokumentationspligten – af selskaber, hvor der kan være en risiko for flytning af skattegrundlag.

Det skal dog bemærkes, at det er forventningen, at bedre muligheder for kontrol alt andet lige vil medføre et større provenu fra kontrollen. Men som anført foreligger der ikke grundlag for at skønne over, hvor meget provenuet vil stige med.

Det fremgår desuden af provenubemærkningerne, at der ikke er faste holdepunkter for at skønne nærmere over provenuvirkningen af ordningen om ingen omkostningsgodtgørelse i de tilfælde, hvor dokumentationen først udarbejdes i forbindelse med en klagesag.

Spørgsmål 27: Kan ministeren redegøre for baggrunden for de store forskelle i provenuskøn på transfer pricing området, jf. vismændenes provenuskøn på 20-40 mia. kr. fra 2001, Skatteministeriets tidligere provenuskøn på ca. 5 mia. kr. i december 2001, og lovforslagets provenuskøn.

Svar: Vismændene har aldrig hævdet, at der tabtes 20-40 mia. kr. i provenu på grund af forkerte transferpriser. Skatteministeriet har ligeledes aldrig skønnet provenuvirkningen til ca. 5 mia. kr.

Vismændene og Skatteministeriet har derimod foretaget usikre overslag over, hvor store grundlag, der flyttedes på grund af forkerte transferpriser.

Skatteministeriets overslag for omfanget af grundlag, der flyttedes på grund af forkerte transferpriser, var ikke netto 5 mia. kr. Skatteministeriets overslag var derimod, at der sandsynligvis højst blev overført 5 mia. kr. i selskabsskattegrundlag fra Danmark til udlandet ved forkerte transferpriser. Usikkerheden i overslaget var meget betydeligt. Indenfor usikkerheden kunne man ikke udelukke, at der netto overførtes selskabsskattegrundlag til Danmark.

Der er ikke forskel i Skatteministeriets vurdering af størrelsesorden af brug af forkerte transferpriser nu og i december 2001.

Efter offentliggørelse af Skatteministeriets vurdering i december 2001 fandt vismændene det mindre sandsynligt, at deres vurdering fra foråret 2001 var retvisende. Vismændene gjorde ikke Skatteministeriets vurdering til deres egen, men afviste den heller ikke som usandsynlig.

Forskelle i selskabsskattesatser mellem forskellige lande giver internationale virksomheder incitament til at foretage såkaldt indkomsttransformation, således at indkomst flyttes fra lande med højere selskabsskat til lande med lavere selskabsskat. Det kan for det første ske gennem, at selskaber i højskattelande fortrinsvis finansieres ved koncerninterne lån eller eksterne lån, hvor garantien er stillet af et beslægtet selskab i et lavskattelands land, hvor egenkapitalen i koncernen er koncentreret. Skattemæssigt kan det betale sig, fordi renteudgifter i modsætning til udbytter kan fradrages. For det andet kan det ske gennem, at der anvendes forkerte interne afregningspriser eller forkerte transferpriser.

Skattereglerne både her og i udlandet begrænser mulighederne for at anvende forkerte transferpriser ved opgørelsen af overskuddet i forskellige beslægtede virksomheder, men dels er der sandsynligvis visse virksomheder, der ikke overholder reglerne, dels er der en vis usikkerhed om, hvad der konkret er den korrekte transferpris. Brug af forkerte transferpriser begrænses også af, at informationsværdien af regnskaber, der er udarbejdet ved brug af forkerte transferpriser, er reduceret. Dermed bliver det vanskeligere at optimere virksomhedens samlede økonomiske resultat, når man bruger forkerte transferpriser.

I sagens natur er der ikke nogen præcise opgørelser af omfanget af brug af forkerte transferpriser. I Dansk Økonomi foråret 2001 har vismændene opdateret beregninger for 1995-97 efter en særlig metode, hvor det samlede private forbrug tillagt visse korrektioner bør være identisk med indkomstskattegrundlaget ved overholdelse af bogholderiregler.

Da vismændene imidlertid beregnede og sammenlignede det private forbrug samt korrektionerne med udgangspunkt i Nationalregnskabet med indkomstskattegrundlaget opgjort efter skattestatistikken "manglede" der 20-40 mia. kr. i 1995-97 i skattegrundlag. Vismændene anfører, at differencen f.eks. kunne skyldes brug af forkerte transferpriser. Vismændene præsenterede selv beregningerne med mange forbehold både om størrelsen og usikkerheden i beregningerne og om fortolkningen af afvigelsen.

Skatteministeriet offentliggjorde i december 2001 en artikel i tidsskriftet Skat om forkerte transferpriser og samtidig visse arbejdspapirer om emnet.

Skatteministeriets konklusion var, at den metode vismændene brugte ikke kunne afsløre omfanget af forkerte transferpriser medmindre det gjaldt, at virksomhederne anvendte forkerte transferpriser ved angivelsen af indkomsten, men de rigtige, når de oplyste myndighederne om deres udenrigshandel til brug for udarbejdelse af udenrigshandelsstatistikken. En sådan adfærd var ikke rationel, da det øgede risikoen for, at brug af forkerte transferpriser blev afsløret af myndighederne. Det kan tilføjes, at kilderne til udenrigshandelsstatistikken blandt andet er toldangivelser.

Vismændene har erkendt, at denne kritik af fortolkningen af deres beregninger var berettiget.

Skatteministeriet foretog også et overslag over omfanget. Ved overslaget skønnedes både over brug af forkerte transferpriser til fordel for den danske statskasse og omvendt. Overslagene var forbundet med betydelig usikkerhed. Konklusionen var, at der sandsynligvis højst netto blev overført 5 mia. kr. i selskabsskattegrundlag fra Danmark til udlandet ved forkerte transferpriser.

En anden konklusion var, at nettoomfanget afhang af forskelle i selskabsskattesatser. Hvis den danske sats blev reduceret med 1 pct. point, samtidig med at de udenlandske satser var uændrede, ville selskabsskattegrundlaget stige med ca. 0,5 mia. kr. (lægges derimod det tidligere vismandsskøn til grund er effekten væsentligt kraftigere).

Siden 2001 er selskabsskattesatsen i udlandet faldet. For OECD-landene er satsen i gennemsnit (uvægtet) faldet med ca. 1 pct. point pr. år., mens den for Danmark er foreslået sat ned med 2 pct. point fra 2005.

Dette sammen med den almindelige vækst i priser og indkomster trækker trendmæssigt i retning af, at omfanget er større nu end i 2001. Modsat har bekæmpelse af brug af forkerte transferpriser haft stor prioritet for skattemyndighederne i de senere år, hvilket trækker i den anden retning.

Der er derfor sandsynligvis ikke basis for, at Skatteministeriet ændrer på overslaget fra 2001. Det skønnes derfor fortsat, at der netto maksimalt bliver overført 5 mia. kr. i grundlag til udlandet, samt at omfanget alt andet lige falder med ca. 0,5 mia. kr. pr. 1 pct. point nedsættelse af den danske selskabsskat.

Endelig med hensyn til provenubemærkningerne til L 120, hvor der foreslås en ændring af oplysnings- og dokumentationspligten vedrørende transfer pricing, skal bemærkes:

Der er ikke forskel i Skatteministeriets vurdering af omfanget af brug af forkerte transferpriser nu og i december 2001.

Der angives ikke i provenubemærkningerne noget overslag over brug af forkerte transferpriser.

Det anføres derimod, at L 120 ikke som udgangspunkt har nogen provenuvirkning. Brug af forkerte transferpriser ved opgørelsen af selskabsskatten er hverken før eller efter L 120 tilladt.

Dog vil ændringerne samlet set give skattemyndighederne (Told- og skatteforvaltningen) bedre muligheder for at udvælge de selskaber, hvor der er risiko for flytning af skattegrundlag. Det er dog ikke muligt at kvantificere de provenumæssige konsekvenser heraf.

Det kan i øvrigt tilføjes, at andre landes skattemyndigheder eventuelt også vil kunne få det lettere, hvis der er mistanke om brug af forkerte transferpriser til gunst for den danske statskasse.